

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΥΤΡΟΣ

ΙΔΙΟΤΗΤΑ Υποψήφιος Διδάκτορας Τμήματος Κοινωνιολογίας
Πανεπιστημίου Κρήτης

E-MAIL: socp340@social.soc.uoc.gr / theodoros.kou@yahoo.com

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ο Θεόδωρος Κούτρος είναι Υποψήφιος Διδάκτωρ του Τμήματος Κοινωνιολογίας (Πανεπιστήμιο Κρήτης). Έχει μεταπτυχιακά διπλώματα ειδίκευσης στην κοινωνική καινοτομία και τις στρατηγικές ανάπτυξης (Τμήμα Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου & Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών) και την κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία (Σχολή Κοινωνικών Επιστημών, Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο), καθώς και δίπλωμα αρχιτέκτονα μηχανικού (Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο). Είναι μέλος στο Εργαστήριο Κοινωνικής Ανάλυσης και Εφαρμοσμένης Κοινωνικής Έρευνας (ΕΚΑ ΕΚΕ, Τμήμα Κοινωνιολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης) και επιστημονικός συνεργάτης στο Περιφερειακό Παρατηρητήριο Κοινωνικής Ένταξης Περιφέρειας Κρήτης. Αυτή την περίοδο εργάζεται ως ερευνητής στο έργο «Στήριξη της λειτουργίας Περιφερειακού Παρατηρητηρίου Κοινωνικής Ένταξης στην Περιφέρεια Κρήτης» και ως δημόσιος υπάλληλος στον Δήμο Νέας Ιωνίας. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν τη βιομηχανική κοινωνιολογία, την κοινωνιολογία της εργασίας, την αστική κοινωνιολογία, τους πολιτιστικούς και δημιουργικούς κλάδους και τη σύγχρονη ελληνική κοινωνία.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

1. Ζαϊμάκης Γ., Κόκκινου Χ., & Κούτρος Θ. (2026). *Θύλακες Αποστέρησης, Δίκτυα Κοινωνικής Προστασίας και Κοινωνικής Ένταξης: Τοπικά δίκτυα και συνεργασίες για την κοινωνική προστασία και την κοινωνική ένταξη: Αποτύπωση υφιστάμενης κατάστασης: ποσοτική απεικόνιση*. Περιφερειακό Παρατηρητήριο Κοινωνικής Ένταξης Περιφέρειας Κρήτης. Διαθέσιμο στο: <https://socialobservatory.crete.gov.gr/koinonia-politon-stous-thylakes-aposterisis/>
2. Κούτρος, Θ. (2025). Όψεις εργασιακής επισφάλειας και συλλογικές στρατηγικές σε «αόρατους επαγγελματικούς κόσμους»: η περίπτωση των εργαζομένων «στα παρασκήνια». Στο Χ. Καρακιουλάφη, Σ. Θεοδοσίου, Α. Μπαλτζής, Γ. Τσιουλάκης, Χ. Κόκκινου, Επισφάλεια πάνω και κάτω από τη σκηνή: Κριτικές προσεγγίσεις της εργασίας στις παραστατικές τέχνες (σ. 192-210). Ιωάννινα: Ισνάφι. Διαθέσιμο στο: <https://creativelabour.soc.uoc.gr/syllogikos-tomos/>
3. Παπαγεωργοπούλου, Π., & Κούτρος, Θ. (2005). Creative Labour»: σχεδιασμός και υλοποίηση της ψηφιακής

πλατφόρμας για την εργασία στις πολιτιστικές και δημιουργικές βιομηχανίες. Στο Χ. Καρακιουλάφη, Σ. Θεοδοσίου, Α. Μπαλτζής, Γ. Τσιουλάκης, Χ. Κόκκινου, Επισφάλεια πάνω και κάτω από τη σκηνή: Κριτικές προσεγγίσεις της εργασίας στις παραστατικές τέχνες (σ. 293-306). Ιωάννινα: Ισνάφι. Διαθέσιμο στο: <https://creativelabour.soc.uoc.gr/syllogikos-tomos/>

4. Καρακιουλάφη Χ., Κόκκινου, Χ., & Κούτρος, Θ. (2025). Επαγγελματικές και εργασιακές ταυτότητες στα επαγγέλματα του θεάτρου: οι 'επί σκηνής' και οι 'πίσω από τη σκηνή'. Ο Κόσμος της Εργασίας, 11-12: 11-26. Διαθέσιμο στο: https://kosmos-ergasias.unit.uoi.gr/images/pdf/11-12_articles_karakoulafi_kokkinou_koutros.pdf

ΤΙΤΛΟΣ ΕΚΠΟΝΟΥΜΕΝΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ	Η αντιμετώπιση της εργασιακής επισφάλειας διαμέσου της κοινωνικής οικονομίας: η περίπτωση των πολιτιστικών και δημιουργικών βιομηχανιών
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ/ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ	Χριστίνα Αικατερίνη Καρακιουλάφη, Καθηγήτρια Τμήματος Κοινωνιολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης,
ΜΕΛΗ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	Ιωάννης Ζαϊμάκης, Καθηγητής Τμήματος Κοινωνιολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης Ζαχαρούλα Κούκη, Μόνιμη Επίκουρη Καθηγήτρια Τμήματος Κοινωνιολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης
ΕΝΑΡΞΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ (ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ)	393/15-11-2023
ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ	Η έλευση της μεταβιομηχανικής εποχής και η επικράτηση του τριτογενούς τομέα παραγωγής έχουν μετασχηματίσει την εργασία, το αντικείμενο της οποίας συναρτάται ολοένα και περισσότερο από το διανοητικό περιεχόμενο. Ιδιαίτερη έμφαση αποδίδεται στη διάσταση της ευελιξίας και την καλλιέργεια των οριζόντιων δεξιοτήτων των εργαζομένων, αλλά και σε δυσμενείς επιπτώσεις, όπως η επισφάλεια. Η ανάδυση νέων μορφών οργάνωσης που επικεντρώνονται στις αυτόνομες ομάδες εργασίας εντός της παραγωγικής διαδικασίας αφενός, και η ανάδειξη της κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας ως εναλλακτικού παραγωγικού υποδείγματος αφετέρου, φαίνεται να συντείνουν στη διαμόρφωση ενός νέου επιχειρηματικού ή/και ευρύτερου εργασιακού υποδείγματος που στηρίζεται στη συνεργασία, για το οποίο γίνεται η υπόθεση ότι δύναται να συμβάλει στην αντιμετώπιση του φαινομένου της επισφάλειας. Οι εργαζόμενοι στους κλάδους πολιτισμού/ δημιουργικότητας έχουν αναχθεί ως αντιπροσωπευτικοί των παραπάνω εξελίξεων λόγω της ανάδειξης της δημιουργικότητας ως οριζόντιας

δεξιότητας, της κυριαρχίας της αυτό-απασχόλησης και της επιχειρηματικής θεώρησης, αλλά και της επισφάλειας. Παρά ταύτα, οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι έχουν πρόσφατα υιοθετήσει νέες μορφές συλλογικής οργάνωσης της εργασίας, όπως εκείνες της κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας, που συνιστούν νέους συνεργατικούς χώρους δημιουργικότητας, οι οποίοι συχνά ενθυλακώνονται στις μεταβιομηχανικές περιοχές των πόλεων. Ο ερευνητικός σκοπός της διατριβής είναι η εξέταση των επαγγελματικών διαδρομών εργαζομένων με τρέχουσα απασχόληση σε φορείς της κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας στους κλάδους πολιτισμού/ δημιουργικότητας, η διαπίστωση αν και κατά πόσο έχουν βιώσει και (αν ναι) πώς έχουν κατορθώσει να αντιμετωπίσουν την εργασιακή επισφάλεια μέσω αυτών, καθώς και πώς οι σχηματισμοί συνεργασίας δύνανται να λειτουργήσουν ως δυνάμεις αστικής αναζωογόνησης και μετασχηματισμού. Η ερευνητική μεθοδολογία είναι διττή και περιλαμβάνει βιβλιογραφική ανασκόπηση και διενέργεια ποιοτικής κοινωνικής έρευνας με χρήση μεικτών μεθόδων.